

[Arbejdsministeren.]

spørgsmålet om godtgørelse under voksenuddannelserne i en mere bred sammenhæng.

Hr. Erik Hansen (Ålborg amt) var en hel del inde på noget af det, der er centralt i lovforslaget, særlig dets relation til egnsudviklingsforslagene, nemlig at godtgørelse under omskoling kan ske under produktivt arbejde på den pågældende virksomhed. Jeg vil gerne i tilknytning til dette sige, at det er stadig — uanset at det er godtgørelse under produktivt arbejde på en virksomhed — det er stadig at opfatte som en godtgørelse til den uddannelsessøgende, til den omskolingsøgende, det er ikke et tilskud til virksomheden. Jeg tror, det er vigtigt, at man fra første færd gør sig dette klart.

Hr. Erik Hansen (Ålborg amt) var videre inde på et andet centralt punkt, nemlig uddannelseskonsulenterne. Jeg vil om deres virksomhed, gerne sige, at man har jo i forvejen uddannelseskonsulenter i tilknytning til de arbejdsmarkedsuddannelser, vi har i forvejen, og den konsulentvirksomhed er meget værdifuld, og jeg tror, den vil være ganske særlig værdifuld, når det drejer sig om at tilrettelægge, om jeg så må sige, skræddersyede omskolingsuddannelser som det, der er tale om i den sammenhæng, vi behandler i dag. Disse omskolingskonsulenter vil jo have til opgave at prøve at vurdere, i hvilket omfang produktionsopgaverne — de aktuelle produktionsopgaver, der måtte foreligge — under hensyn til arbejdskraftens forudsætninger gør uddannelse og optræning nødvendig. Konsulenterne må videre tage stilling til, om kursus kan gennemføres på virksomheden eller må gennemføres andetsteds. En væsentlig opgave vil dernæst være at forestå kursusplanernes udformning, herunder fastsættelse af timetal, og hvad det er for emner, der skal undervises i — eventuelt undervisningsprogram sammenstykket af kendte brancheuddannelser — og endvidere at se på, hvilke arbejdsprocesser der skal indøves; og til hvilken rutine arbejdskraften

skal føres frem. Endvidere må konsulenten afgive et forhåndsskøn over, hvorledes produktionsværdien kan takseres i uddannelsesperioden, altså i det tilfælde, hvor omskoling sker i en virksomhed som et led i produktivt arbejde. Endvidere må uddannelseskonsulenten med mellemrum følge optræningens forløb.

Der kan sikkert siges meget mere om den virksomhed, uddannelseskonsulenterne skal udføre, og det vil fremgå, at for at løse disse opgaver må uddannelseskonsulenten være i et meget nøje samarbejde med den pågældende virksomhed, han må have kendskab til uddannelsesmuligheder og brancheuddannelser, han må være i stand til selv at udforme nye elementer i sådan uddannelse, og han må have kendskab til, hvordan det foregår på en virksomhed, han må have kendskab til, hvordan man kan drage arbejdsledere ind i denne uddannelsesvirksomhed, og til instruktion af de pågældende uddannelsessøgende.

Jeg tror, hr. Erik Hansen (Ålborg amt) har ret i, at nogle af de personkategorier, han omtalte — teknikumingeniører og andre — vil være velegnede både ud fra deres teoretiske uddannelse og ofte ud fra deres praktiske erfaringer netop i relevant henseende til at gå ind i sådanne opgaver, og selv om jeg ikke tror, at trivsel direkte skal henlægges til disse uddannelseskonsulenter som en speciel opgave, de skal varetage, så er jeg da ikke meget i tvivl om, at et sådant samarbejde inden for en virksomhed om netop et emne af den art, der her er tale om, i sig selv vil være egnet til at virke trivselsbefordrende.

Hr. Chr. Madsen var nok den af de ærede ordførere, som jeg havde vanskeligst ved at forstå den umiddelbare reaktion hos. Hr. Chr. Madsen var inde på OECD-henstillingen fra 1964 om en aktiv arbejdsmarkedspolitik eller — som det drejer sig om i denne henstilling til medlemslandene — om at tilrettelægge en arbejdsmarkedspolitik, der muliggør fuld beskæftigelse uden inflation. Jeg synes netop, at der i de forslag, der er